EIROPAS PARLAMENTS

2004 *2009*

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

PAGAIDU
2004/0817(CNS)

9.3.2005

*

ZIŅOJUMA PROJEKTS

par Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ierosinājumu
lai pieņemtu Padomes Lēmumu par euro aizsardzību pret viltošanu, norīkojot Eiropolu par centrālo biroju euro viltošanas apkarošanai
(14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))

Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja

Referents: *Agustín Díaz de Mera García Consuegra*

Izmantoto apzīmējumu skaidrojums

*	Apspriežu procedūra *nodoto balsu vairākums*
**I	Sadarbības procedūra (pirmais lasījums) *nodoto balsu vairākums*
**II	Sadarbības procedūra (otrais lasījums) *nodoto balsu vairākums, lai apstiprinātu kopējo nostāju* *Parlamenta deputātu vairākums, lai noraidītu vai grozītu kopējo nostāju*
***	Piekrišanas procedūra *Parlamenta deputātu vairākums, izņemot gadījumus, kas minēti EK līguma 105., 107., 161. un 300. pantā un ES līguma 7. pantā*
***I	Koplēmuma procedūra (pirmais lasījums) *nodoto balsu vairākums*
***II	Koplēmuma procedūra (otrais lasījums) *nodoto balsu vairākums, lai apstiprinātu kopējo nostāju* *Parlamenta deputātu vairākums, lai noraidītu vai grozītu kopējo nostāju*
***III	Koplēmuma procedūra (trešais lasījums) *nodoto balsu vairākums, lai apstiprinātu kopīgo projektu*

(Norādīto procedūru izvēlas atkarībā no Komisijas ierosinātā juridiskā pamata)

Grozījumi normatīvā tekstā

Parlamenta grozījumos izmaiņas ir treknā slīprakstā. Teksts parastā slīprakstā tehniskajiem dienestiem norāda tās normatīvā teksta daļas, kurās ir ierosināti labojumi galīgajam teksta variantam (piemēram, nepārprotami kļūdainas teksta daļas vai to izlaidumi kādā no valodām). Šie labojumu ierosinājumi jāapstiprina attiecīgajiem tehniskajiem dienestiem.

SATURS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PROJEKTS **Error! Bookmark not defined.**

PASKAIDROJOŠS PAZIŅOJUMS ..... **Error! Bookmark not defined.**

EIROPAS PARLAMENTA NORMATĪVĀS REZOLŪCIJAS PROJEKTS

par Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ierosinājumu, lai pieņemtu Padomes Lēmumu par euro aizsardzību pret viltošanu, norīkojot Eiropolu par centrālo biroju euro viltošanas apkarošanai
(14811/2004 – C6-0221/2004 – 2004/0817(CNS))
(Apspriežu procedūra)

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ierosinājumu (14811/2004)[1],

– ņemot vērā ES līguma 30. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 34. panta 2. punkta c) apakšpunktu,

– ņemot vērā ES līguma 39. panta 1. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C6-0221/2004),

– ņemot vērā Reglamenta 93. un 51. pantu,

– ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A6-0000/2005),

1. apstiprina grozīto Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ierosinājumu;

2. aicina Padomi atbilstīgi grozīt tekstu;

3. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi nepievienoties Parlamenta apstiprinātajam tekstam;

4. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ierosinājumu;

5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes valdībām.

[1] OV vēl nav publicēts.

Vācijas Federatīvās Republikas, Spānijas Karalistes, Francijas Republikas, Itālijas Republikas un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes ierosinātais teksts	Parlamenta izdarītie grozījumi
Grozījums Nr. 1 1. apsvērums	
(1) euro kā 12 dalībvalstu likumīgā valūta ir ***arvien izteiktāk kļuvis*** par pasaules ***valūtu*** un tādēļ ***kļuvis*** par starptautisko ***viltošanas*** organizāciju īpaši prioritāru mērķi;	(1) euro kā 12 dalībvalstu likumīgā valūta ir ***pakāpeniski ieguvis milzīgu nozīmi*** pasaulē un tādēļ ***euro viltošana*** ir īpaši prioritārs mērķis ***vietējām un*** starptautiskām ***noziedzīgām*** organizācijām, ***kas darbojas gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās***;
Pamatojums	
Clearer and more detailed wording.	
Grozījums Nr. 2 2. apsvērums	
(2) ***euro arī kļuvis par trešo valstu viltotāju mērķi***;	(2) ***svītrots***
Pamatojums	
This recital needs to be deleted because its subject matter is already covered in both original and amended versions of recital 1.	
Grozījums Nr. 3 2.a apsvērums (jauns)	
	(3a) ***Tā kā euro banknotes un monētas cirkulē ārpus to dalībvalstu teritorijas, kuras pieder pie monetārās savienības, atsevišķas dalībvalstis nevar vienas pašas nodrošināt atbilstošu euro aizsardzību.***

Pamatojums

The euro, which is legal tender in 12 of the EU Member States, clearly cannot be properly protected if each Member State tries to do so on its own.

Grozījums Nr. 4
3.b apsvērums (jauns)

	(3b) Lai uzlabotu sistēmu euro aizsardzībai ārpus Eiropas Savienības teritorijas, ir jāpastiprina sadarbība gan dalībvalstu starpā, gan starp dalībvalstīm un Eiropolu.

Pamatojums

Close cooperation between all the Member States and Europol is essential in order to protect the euro against counterfeiting outside EU territory.

Grozījums Nr. 5
4. apsvērums

(4) Ženēvā 1929. gada 20. aprīlī parakstītā Konvencija par naudas viltošanas ***novēršanu*** (še turpmāk - "Ženēvas konvencija") ***Eiropas integrācijas apstākļos*** būtu jāpiemēro efektīvāk;	(4) Ženēvā 1929. gada 20. aprīlī parakstītā ***Starptautiskā*** Konvencija par naudas viltošanas ***apkarošanu*** (še turpmāk - "Ženēvas konvencija") ***un tās papildprotokols*** būtu jāpiemēro efektīvāk, ***lai nodrošinātu visaptverošu, efektīvu un konsekventu euro aizsardzību***.

Pamatojums

The Convention should be given its proper name and reference should be made to the Protocol, which is an integral part of the convention.

The measures required in order to protect the euro against potentially harmful illegal activities should apply at all times, irrespective of the state of European integration.

Grozījums Nr. 6
5. apsvērums

(5) trešām valstīm vajadzīgs centrālais kontaktpunkts, lai iegūtu informāciju par viltotiem euro, un visa informācija par viltotiem euro būtu jāapkopo Eiropolā, lai to varētu analizēt;	(5) trešām valstīm vajadzīgs centrālais kontaktpunkts, lai iegūtu informāciju par viltotiem euro, un visa informācija par viltotiem euro būtu jāapkopo Eiropolā, lai to varētu analizēt ***kopā ar ES dalībvalstu centrālajiem birojiem, un cieši sadarbojoties ar tiem.***

Pamatojums

Third countries need a central contact. However, the powers and mechanisms for the forwarding of information that were laid down in the Convention establishing Europol and in the subsequent amending protocols thereto cannot, in their current state of development, guarantee real and effective protection of the euro.

It must be remembered that pending the entry into force of the Protocol adopted in November 2003 which allows for direct contact to be made between designated authorities and Europol and pursuant to which Europol acts as the EU's contact in the relations which it maintains with third countries and organisations for the purpose of combating euro counterfeiting, Europol cannot establish direct contact with Member States; it may do so only through the liaison offices for each of the Member States. Using this kind of 'relay system' to forward information would slow down the operation of the mechanisms designed to intercept counterfeit euros and to prevent them from entering circulation. See also the justification for Amendment to Recital 7.

Grozījums Nr. 7
6. apsvērums

(6) ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1338/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu , Padome uzskata par lietderīgu, ka katra dalībvalsts kļūst par līgumslēdzēju pusi Ženēvas konvencijai un izveido centrālos birojus Konvencijas 12. panta nozīmē;	(6) ***ņemot vērā Padomes 2000. gada 29. maija Pamatlēmumu par pastiprinātu aizsardzību, izmantojot krimināls odus un citas sankcijas pret naudas viltošanu saistībā ar euro ieviešanu*** [1] ***un*** ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1338/2001 (2001. gada 28. jūnijs), ar kuru paredz pasākumus, kas vajadzīgi euro aizsardzībai pret viltošanu, Padome uzskata par lietderīgu, ka katra dalībvalsts kļūst par līgumslēdzēju pusi Ženēvas konvencijai un izveido centrālos birojus Konvencijas 12. panta nozīmē.
	[1] OV L 140, 14.6.2000., 1. lpp.

Pamatojums

The obligation for the Member States which have not yet done so to accede to the 1929 Geneva Convention is already laid down in Article 2 of the framework decision of 29 May 2000, which is in force for all the 25 Member States. Purely for information purposes it may be noted that Malta and Slovenia are currently the only Member States which have not yet ratified the Geneva Convention.

Grozījums Nr. 8
7. apsvērums

(7) Padome uzskata par lietderīgu norīkot Eiropolu par centrālo biroju euro viltošanas apkarošanai Ženēvas konvencijas 12. panta nozīmē,	(7) Padome uzskata par lietderīgu norīkot Eiropolu par centrālo biroju euro viltošanas apkarošanai (***tas veiks šo uzdevuma ciešā sadarbībā ar dalībvalstu centrālajiem birojiem)*** Ženēvas konvencijas 12. panta nozīmē,

Pamatojums

Another major drawback is the fact that Europol may forward personal data only to third countries and bodies with which an agreement to that effect has previously been concluded (see the Council Act of 12 March 1999 adopting the rules governing the transmission of personal data by Europol to third States and third bodies [OJ C 88, 30.3.1999, p. 1] and the Council Act of 28 February 2002 amending the Council Act of 12 March 1999). This restriction would seriously hinder the task of gathering and exchanging information which Europarl - as the EU central office - is supposed to perform.

As long as Europarl is required to operate within the restrictions to which it is currently subject, its task as the EU central office for combating euro counterfeiting must be performed in close cooperation with the Member States' central offices. This is the only way in which the ultimate objective of the proposal - effective protection of the single currency - can be achieved. See the justification for Amendment 6 to Recital 5.

Grozījums Nr. 9
1. panta 1. punkts

1.Attiecībā uz dalībvalstīm, ***kas ir Ženēvas konvencijas līgumslēdzējas puses, tas ir, Apvienotā Karaliste, Austrija, Beļģija, Čehijas Republika, Dānija, Francija, Grieķija, Īrija, Itālija, Luksemburga, Nīderlande, Polija, Portugāle, Somija, Spānija, Ungārija, Vācija un Zviedrija,***	1. Attiecībā uz ***visām*** dalībvalstīm Eiropols saskaņā ar deklarāciju šā lēmuma pielikumā (še turpmāk - "Deklarācija") darbojas kā ***Eiropas Savienības*** centrālais birojs euro ***aizsardzībai pret*** viltošanu Ženēvas konvencijas 12. panta pirmā teikuma nozīmē ***kopā ar ES dalībvalstu***

Eiropols, saskaņā ar deklarāciju šā lēmuma pielikumā (še turpmāk - "Deklarācija"), darbojas kā centrālais birojs euro viltošanas ***apkarošanai*** Ženēvas konvencijas 12. panta pirmā teikuma nozīmē. Visu citu valūtu viltošanas jautājumi un centrālā biroja uzdevumi, kas nav deleģēti Eiropolam saskaņā ar Deklarāciju, paliek valstu centrālo biroju esošajā kompetencē.	***centrālajiem birojiem un ciešā sadarbībā ar tiem.*** Visu citu valūtu viltošanas jautājumi un centrālā biroja uzdevumi, kas ***ir vai*** nav deleģēti Eiropolam saskaņā ar Deklarāciju, paliek valstu centrālo biroju esošajā kompetencē.

Pamatojums

The requirement to appoint a central authority for the purposes of the Geneva Convention is already binding on all the Member States with the exception of Malta and Slovenia, which are, nonetheless, bound by the Community acquis, in which the requirement to accede to the abovementioned Convention is laid down (see Amendment 7 to Recital 6). Hence pending formal ratification by the countries in question, it can already be stated that Europol will act on behalf of the entire European Union as a central authority dealing with euro counterfeiting (with all the provisos mentioned in the justifications for Amendment 6 to Recital 5 and Amendment 8 to Recital 7).

Grozījums Nr. 10
1. panta 2. punkts

2. ***Dalībvalstis, kas vēl nav Ženēvas konvencijas līgumslēdzējas puses, tas ir, Igaunija, Kipra, Latvija, Lietuva, Malta, Slovākija un Slovēnija, pievienojas Ženēvas konvencijai. Pēc pievienošanās Ženēvas konvencijai tās saskaņā ar Deklarāciju norīko Eiropolu par centrālo biroju euro viltošanas apkarošanai saskaņā ar Ženēvas konvencijas 12. panta pirmo teikumu.***	***svītrots***

Pamatojums

See the justification for Amendment 9 to Article 1, paragraph 1.

Grozījums Nr. 11
2. panta 1. punkts

1. To dalībvalstu valdības, ***kas ir Ženēvas konvencijas līgumslēdzējas puses***, sniedz Deklarāciju un pilnvaro	1. Dalībvalstu valdības sniedz Deklarāciju un pilnvaro Vācijas Federatīvās Republikas pārstāvi nosūtīt Deklarācijas Apvienoto

Vācijas Federatīvās Republikas pārstāvi nosūtīt Deklarācijas Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram.	Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram.

Pamatojums

See the justification for Amendment 9 to Article 1, paragraph 1.

Grozījums Nr. 12
2. panta 2. punkts

2. ***To dalībvalstu valdības, kas vēl nav Ženēvas konvencijas līgumslēdzējas puses, nekavējoties pēc pievienošanās sniedz Deklarāciju un pilnvaro Vācijas Federatīvās Republikas pārstāvi nosūtīt Deklarāciju Apvienoto Nāciju Organizācijas ģenerālsekretāram.***	***svītrots***

Pamatojums

See the justification for Amendment 9 to Article 1, paragraph 1.

Grozījums Nr. 13
Pielikuma pirmais ievadteikums

……., kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts, ir pilnvarojusi Eiropas Policijas biroju (še turpmāk - "Eiropols") apkarot euro viltošanu.	……., kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts, ir pilnvarojusi Eiropas Policijas biroju (še turpmāk - "Eiropols") ***rīkoties kā Eiropas Savienības galvenajam birojam*** euro viltošanas apkarošanā ***saskaņā ar Ženēvas konvencijas mērķiem, šo uzdevumu veicot kopā ar dalībvalstu centrālajiem birojiem, un cieši sadarbojoties ar tiem.***

Pamatojums

See the justifications for Amendment 6 to Recital 5 and Amendment 8 to Recital 7.

Grozījums Nr. 14
Pielikuma 1. punkta 1. daļa

1.1. Eiropols *saskaņā ar Eiropola konvenciju* centralizēti apkopo un apstrādā visu informāciju, kas varētu veicināt euro viltošanas izmeklēšanu, novēršanu un apkarošanu, ***un nekavējoties nosūta šo informāciju ES dalībvalstu centrālajiem birojiem.***	1.1. Eiropols saskaņā ar Eiropola konvenciju ***un ciešā sadarbībā ar dalībvalstu centrālajiem birojiem*** centralizēti apkopo un apstrādā visu informāciju, kas varētu veicināt euro viltošanas izmeklēšanu, novēršanu un apkarošanu.

Pamatojums

As it has been held throughout this report, the justification for the need for Europol to act as a central authority alongside the Member States' central offices stems mainly from the major restrictions imposed by Europol's current legal framework: Europol is unable to forward information directly to Member States (it may only do so through the national liaison office for each Member State - something which hampers and slows down the supply of information) and to forward personal data to a third State or body unless an agreement to that effect has been concluded beforehand, as provided for in the Council Act of 12 March 1999 (OJ C 88, 30.3.1999, p. 1).

These problems may well be resolved at some point in the future, but they are currently an insurmountable obstacle to ensuring appropriate protection of the euro against counterfeiting. It is thus essential for the information to be forwarded both to Europol and to the Member State which may be directly affected and which will need to take appropriate operational measures.

Grozījums Nr. 15
Pielikuma 1. punkta 5. daļas ievadteikums

1.5. Izņemot gadījumus, kas skar tikai vietējās intereses, Eiropols, ciktāl tas uzskata to par lietderīgu, ziņo trešo valstu centrālajiem birojiem:	1.5. Izņemot gadījumus, kas skar tikai vietējās intereses, Eiropols, ciktāl tas uzskata to par lietderīgu, un ņemot vērā ***noteikumus, kas ietverti Padomes 1999. gada 12. marta aktā ar ko pieņem noteikumus par Eiropola pārsūtiem personas datiem uz trešām valstīm un iestādēm*** [1]***,*** ziņo trešo valstu centrālajiem birojiem:
	[1] OV C 88, 30.3.1999., 1. lpp.

Pamatojums

As has been explained throughout this report, the effect of the Council Act referred to in the amendment is to make Europol's sending of personal data to a third country or an international body subject to the terms of an Agreement concluded between the two parties. Hence this proviso must be taken into account when information is to be sent. Should no Agreement exist, the information must be sent through the Member States' national offices.

Grozījums Nr. 16
Pielikuma 1.punkta 7. daļa

1.7.	***Ja Eiropols nespēj veikt uzdevumus, kas paredzēti 1.1. līdz 1.6. punktā, saskaņā ar Eiropola konvenciju, kompetenci saglabā dalībvalstu centrālie biroji.***	***svītrots***

Pamatojums

See the justifications for Amendment 6 to Recital 5, Amendment 8 to Recital 7 and Amendment 14 to the Annex, point 1.1.

In line with the amendments proposed it is assumed that in its current state of development, Europol is unable to perform the tasks with which it is to be entrusted.

Grozījums Nr. 17
Pielikuma 1.a punkts (jauns)

	1.a Eiropola pilnvaras, kas tam ir piešķirtas euro aizsardzībai pret viltošanu saskaņā ar Ženēvas konvenciju, jāīsteno kopā ar ES dalībvalstu centrālo biroju pilnvarā un ciešā sadarbībā ar šiem birojiem.

Pamatojums

See the justifications for Amendment 6 to Recital 5, Amendment 8 to Recital 7 and Amendment 14 to the Annex, point 1.1.

Grozījums Nr. 18
Pielikuma 2. punkts

2. Visu citu valūtu viltošanas jautājumi ***un centrālā biroja uzdevumi, kas nav deleģēti Eiropolam saskaņā ar 1. punktu,*** paliek valstu centrālo biroju esošajā kompetencē.	2. ***Citi aizsardzības pasākumi saistībā ar*** visu citu valūtu viltošanas jautājumiem paliek valstu centrālo biroju esošajā kompetencē.

Pamatojums

In keeping with previous amendments.

EXPLANATORY STATEMENT

Introduction

Even before the euro was placed in circulation on 1 January 2002 the European Union had taken significant action to protect it, with a view to preventing it from being affected by the widespread counterfeiting which had been detected in the case of the Member States' own individual currencies. One thing is beyond doubt: the Member States are unable to combat counterfeiting on their own. Nowadays, professional currency counterfeiters are highly sophisticated and they take advantage both of the fact that the European Union no longer has any internal borders and of the lack of technical and operational resources in some of the Member States. Counterfeiting is also widespread in EU countries which are not yet members of the euro area. In the light of these circumstances the EU has concentrated on action intended mainly to protect the euro by means of an appropriate legal framework within which counterfeiting of the euro can be criminalised, bodies enabling information to be centralised can be established and arrangements can be made to facilitate cooperation amongst all those involved in the fight against fraud.

Even so, the problem is still a major one. According to the data collected under the *Counterfeit Monitoring System* (a system for storing technical, statistical and geographical information concerning counterfeiting of the euro, to which central banks and relevant authorities have access) the European Central Bank in 2004 withdrew from circulation euro notes with a value of **€ 44.801.510**. However, not all the news is bad, since there is evidence that the action being taken in order to combat counterfeiting is bearing fruit: in 2003/2004 the number of operations in which false euros were seized increased by 20% and counterfeiting of 50- and 100-euro notes declined by 5% and 38% respectively. Nonetheless - and despite these welcome trends - the euro is still plagued by widespread counterfeiting.

Overview of the proposal

The proposal is an initiative launched by the Federal Republic of Germany, the Kingdom of Spain, the French Republic, the Italian Republic and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland with a view to enabling Europol to be designated as the EU's central office for the purposes of combating euro counterfeiting, pursuant to Articles 12 *et seq* of the 1929 Geneva International Convention for the Suppression of Counterfeiting Currency. Under the terms of that Convention, countries which are party thereto are required to designate an office which, in each country, will centralise all information which is likely to facilitate the investigation, prevention and repression of currency counterfeiting. With a view to streamlining and highlighting the EU's work in this area, the Member States have decided to designate Europol as the EU's central office dealing with euro counterfeiting. As regards the Member States' central offices, these will still have powers and responsibilities in respect of the counterfeiting of other currencies.

Comments on the amendments

The current legal framework within which Europol performs its tasks (the Europol Convention and the amending protocols thereto) has played a key role in providing a basis for

the amendments tabled to the draft Council Decision. In your rapporteur's view the proposal is an ambitious but at the same time an unrealistic one, since it fails to take into account the restrictions which would shackle Europol in its attempts to perform the tasks which are to be assigned to it.

Firstly, the relevant authorities in the Member States which hold information concerning euro counterfeiting (for example, information concerning printing works in which false euros are made or data concerning the circulation of false euros within the EU) will not be able to supply such information or data direct to Europol, since the exchange of information between Europol and the Member States takes place through the national liaison offices. This fact - combined with the specific nature of currency counterfeiting - means that an exchange of information which is not direct will be futile, since it would hinder the flow of information and might expose the euro to even greater risk. This is precisely what the draft report points out and tries to prevent.

Furthermore, Europol labours under significant restrictions when establishing direct contact with third countries or other international organisations: pursuant to Article 2 of the 1999 Council Act, Europol may not forward personal data to a third country or body other than within the framework of an Agreement between the two parties. Should no such agreement exist, no information may be forwarded.

These two factors constitute serious and decisive obstacles preventing Europol from acting effectively and satisfactorily as the EU's central office dealing with euro counterfeiting. For this reason your rapporteur considers that if the proposal's ultimate objective (i.e. proper protection of the euro against counterfeiting) is to be achieved, the central offices currently in existence in the Member States should retain their powers as regards protection of the euro. This - combined with the establishment of a mechanism for close cooperation and the exchange of information between those offices and Europol - would provide all the bodies and authorities involved in protecting the euro with more effective weapons with which to combat counterfeiting.

Conclusion

Europol is regulated by a Convention which dates from 1995 and which has been successively revised over the period since it came into force - the main purpose of the revisions being to extend Europol's powers. However, nothing has been done so far to amend Europol's legal framework, despite a series of requests from Parliament[1] which has pointed out that if Europol is genuinely to become an effective means of combating organised crime in the EU, the following restrictions must be lifted:

- Europol still acts within the framework of intergovernmental cooperation, despite the fact that its powers are being constantly increased.

[1] See its Recommendation of 30 May 2002 on the future development of Europol and its automatic incorporation into the institutional system of the European Union (OJ C 187 E, 7.8.2003, p. 144) and its Recommendation of 10 April 2003 on the future development of Europol (OJ C 64 E, 12.3.2004, p. 588).

- Decisions relating to Europol continue to be adopted by the Council acting unanimously.
- Parliament is unable to exercise proper democratic control over Europol.
- The current procedure for amending the Convention is excessively long-winded and laborious and it has to be ratified by all the Member States, whilst replacing it with a Council Decision would run up against the problem of securing the requisite political agreement. Hence neither option is really satisfactory.

For all of the above reasons, Parliament has repeatedly called for Europol to be converted into a proper **Community body**, equipped with its own budget and subject to democratic control carried out by Parliament and the Court of Justice.

The unsuitability of Europol's legal framework is once again reflected in the proposal with which this report is concerned: Europol has neither the legal nor the operational nor the budget resources with which to take effective action against euro counterfeiting.

1. Firstly (as your rapporteur has already pointed out), Europol's legal framework is the first of the impediments with which the European Police Office has to contend.
2. Secondly, Europol has no operational functions of any nature - functions which (particularly in the field of currency counterfeiting) could lead to effective, decisive results.
3. Thirdly, Europol has no budget of its own with which to provide operational support in Member States (either inside or outside the euro area) in which action or investigation designed to stamp out euro counterfeiting is being conducted.

In short, designating Europol as the Member States' central office dealing with action to combat euro counterfeiting should be accompanied by the provision of a legal and budgetary basis. This is the only way of equipping the EU with an adequate and effective means of combating fraud in respect of the single currency.